

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie
w składzie następującym:

Przewodniczący	WSA Paweł Zaborniak /spr./
Sędziowie	WSA Ewa Partyka
	WSA Marcin Kamiński

Protokolant starszy sekretarz sądowy Anna Mazurek - Ferenc

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w trybie uproszczonym w dniu 5 kwietnia 2016 r.
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Obrona Zwierząt
na bezczynność Wójta Gminy Wojaszówka
w przedmiocie udzielenia informacji publicznej

- I. zobowiązuje Wójta Gminy Wojaszówka do rozpoznania wniosku z dnia 4 stycznia 2015 r. do w terminie 14 dni od dnia zwrotu akt sprawy organowi;
- II. stwierdza, że bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa;
- III. zasądza od Wójta Gminy Wojaszówka na rzecz strony skarżącej Stowarzyszenia Obrony Zwierząt kwotę 580 zł /słownie: pięćset osiemdziesiąt złotych/ tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Anna Mazurek - Ferenc
Starszy sekretarz sądowy

UZASADNIENIE

Przedmiotem skargi Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie (dalej „Stowarzyszenie”) jest beczynność Wójta Gminy Wojaszówka w sprawie udzielenia informacji publicznej. W oparciu o akta administracyjne ustalono następujący stan faktyczny i prawny sprawy.

Wnioskiem z dnia 4 stycznia 2015 r., powołując się na przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (powołano tekst jednolity Dz. U. z 2014 r., poz. 782, dalej „U.d.ip”, aktualny tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 2058 ze zm.), Stowarzyszenie zwróciło się do Wójta Gminy Wojaszówka o udzielenie informacji publicznej w zakresie realizacji przez gminę zadania własnego: opieki nad bezdomnymi zwierzętami i ich wyłapywania poprzez podanie: z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) w 2014 r. gmina zawarła umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń wyłapywania/odławiania bezdomnych zwierząt oraz zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom; ilu bezdomnym psom/kotom w 2014 r. zapewniono opiekę na koszt gminy (nie licząc zwierząt, którymi zajęto się w latach poprzednich) oraz jaki był w 2014 r. koszt realizacji całego zadania przewidzianego ustawą o ochronie zwierząt (wyłapywanie/odławianie, opieka, usługi weterynaryjne, dokarmianie, inne). Stowarzyszenie zażądało udostępnienia treści i postaci umowy (umów) wraz z załącznikami dot. zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom w 2014 r.

W skardze skierowanej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie Stowarzyszenie, reprezentowane przez adwokata Marcina Staniaka, zarzuciło naruszenie przepisów art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP i art. 1 ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1, art. 13 oraz art. 16 ust. 1 U.d.ip. i wniosło o zobowiązanie Wójta Gminy Wojaszówka do udostępnienia informacji publicznej zgodnie z wnioskiem; stwierdzenie, że beczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Skarżący wyjaśnił, że w ramach projektu Biura Ochrony Zwierząt przy Fundacji dla Zwierząt ARGOS, w którym Stowarzyszenie uczestniczy, polegającym na badaniu problemu bezdomności zwierząt w jego wymiarze publicznym prowadzony jest monitoring działalności schronisk dla bezdomnych zwierząt, hycli

oraz polityki gmin i urzędów. Informacje na temat sposobu i skutków realizacji przez gminy zadania w zakresie opieki nad bezdomnymi zwierzętami i ich wylapywania, uzyskiwane od gmin publikowane są zbiorczo na stronach internetowych. W celu realizacji projektu Stowarzyszenie wystąpiło w dniu 4 stycznia 2015 r. z wnioskiem do Wójta Gminy Wojaszówka o udzielenie wyszczególnionych tam informacji. W ocenie skarżącego Wójt Gminy Wojaszówka dopuścił się rażącej bezczynności, bowiem do dnia złożenia skargi nie udzielił wnioskowanej informacji publicznej w trybie art. 13 ust. 1 U.d.ip. ani nie wydał decyzji odmownej, o której mowa w art. 16 ust. 1 U.d.ip.

W odpowiedzi na skargę Wójt Gminy Bukowsko wniósł o jej oddalenie wyjaśniając, że udzielił wnioskodawcy odpowiedzi na wniosek z dnia 4 stycznia 2014 r. drogą elektroniczną w dniu 10 lutego 2015 r., jednak z uwagi na upływ czasu nie ma możliwości uzyskania z poczty urzędowej potwierdzenia wysłania tego pisma do skarżącego. Na ponowny wniosek z dnia 17 lutego 2015 r. organ także drogą elektroniczną udzielił wnioskodawcy odpowiedzi w dniu 26 lutego 2015 r., wysyłając ją zarówno z poczty pracownika merytorycznego, jak i z poczty urzędowej i na tą okoliczność posiada stosowne potwierdzenie. Organ przyznał, że wobec nieudzielenia odpowiedzi skarżącemu w zakresie pkt 5 wniosku do odpowiedzi na skargę dołącza umowę w sprawie sprawowania opieki nad bezdomnymi zwierzętami w 2014 r.

W związku z udostępnieniem żądanej informacji w ocenie organu nie może być mowy o rażącej bezczynności organu, bo o takiej można mówić w razie oczywistego niezastowania przepisów prawa, długotrwałości prowadzonego postępowania, czy też braku jakiegokolwiek aktywności organu.

W piśmie z dnia 1 marca 2016 r. skarżący ustosunkowując się do treści odpowiedzi na skargę wyjaśnił, że wniosek o udostępnienie informacji publicznej został złożony w dniu 4 stycznia 2015 r., a nie jak wskazano w odpowiedzi na skargę w 2014 r. Ponadto organ w żaden sposób nie dowiódł, że w dniu 10 lutego 2015 r. udzielił skarżącemu żądanej odpowiedzi na wniosek, wykazał bowiem jedynie, że z adresu elektronicznego pracownika w tym dniu nastąpiło wysłanie wiadomości na oficjalny adres elektroniczny urzędu gminy. Skarżący zaprzeczył, jakoby organ doręczył mu skutecznie odpowiedź na wniosek w dniu 26 lutego 2015 r., gdyż wiadomość ta nie mogła dotrzeć do skarżącego z uwagi na jej dwukrotne wysłanie na błędny adres: podkarpacie@obrona-zwierząt, zamiast podkarpackie@obrona.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Skarga została przez Sąd uwzględniona, bowiem okazała się zasadna.

Istota sądowej kontroli administracji publicznej sprowadza się do ustalenia czy w określonym przypadku, jej organy dopuściły się kwalifikowanych naruszeń prawa. Sąd administracyjny sprawuje swą kontrolę pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej – art. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. z 2014 r., poz. 1647 ze zm.). Zakres tej kontroli wyznacza przepis art. 134 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.; zwana dalej p.p.s.a.). Należy dodać, że Sąd rozstrzyga w granicach sprawy nie będąc przy tym związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną. Ponadto Sąd na podstawie art. 135 p.p.s.a. uprawniony jest stosować przewidziane ustawą środki w celu usunięcia naruszenia prawa w stosunku do aktów lub czynności wydanych lub podjętych we wszystkich postępowaniach prowadzonych w granicach sprawy, której dotyczy skarga, jeżeli jest to niezbędne dla końcowego jej załatwienia.

Skarga została rozpoznana przez WSA w trybie uproszczonym na podstawie art. 119 pkt 4 p.p.s.a. W myśl tej regulacji, sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli przedmiotem skargi jest bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania.

Bezczynność organu administracji publicznej to sytuacja, gdy w prawie ustalonym terminie organ ten nie podjął żądanych czynności w sprawie lub opieszale prowadził postępowanie, ale - mimo ustawowego obowiązku - nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia lub też innego aktu lub nie podjął stosownej czynności (tak NSA w wyroku z dnia 5 lutego 1999 r., sygn. akt I SAB 90/98, LEX nr 48016). Bezczynność organu, czyli niekorzystanie z kompetencji, którą ze względu na zaistnienie wymaganych przez prawo okoliczności organ jest obowiązany wykorzystać, stanowi specyficzny przejaw nielegalności zachowań administracji publicznej (por. M. Miłośz, *Bezczynność organu administracji publicznej w postępowaniu administracyjnym*, Warszawa 2012 r., s. 92 i nast.). Tak rozumiana bezczynność oznacza naruszenie prawa obywatela UE do dobrej administracji. Prawo do dobrej administracji wynika z treści art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U.UE.C.2007.303.1). Jednym z fundamentalnych elementów tego

prawa jest w myśl art. 41 ust. 1 tej Karty, prawo do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii.

Na mocy art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. z 2014 r. poz. 782 zwana dalej u.d.i.p.), udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku. W świetle ugruntowanego stanowiska Sądów Administracyjnych pozostawanie w bezczynności przez podmiot obowiązany do udostępnienia informacji publicznej w rozumieniu ustawy, oznacza niepodjęcie przez ten podmiot, w terminie wskazanym w wyżej przytoczonym przepisie stosownych czynności. Do tych czynności należy albo udostępnienie informacji co odbywa się w drodze czynności materialno – technicznej, albo też wydanie decyzji o odmowie jej udzielenia lub decyzji o umorzeniu postępowania (zob. wyrok WSA w Krakowie z dnia 25 października 2012 r., sygn. akt II SAB/Kr 122/12). Na równi z niepodjęciem tego rodzaju czynności orzecznictwo traktuje przedstawienie informacji innej niż ta, której oczekuje wnioskodawca, informacji niepełnej lub też nieadekwatnej do treści wniosku, co może powodować uzasadnione wątpliwości adresata odpowiedzi co do tego, czy organ w ogóle udzielił odpowiedzi na jego wniosek (zob. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 10 stycznia 2013 r., sygn. akt II SAB/Sz 51/12). Innymi słowy, niepodjęcie czynności udostępnienia informacji lub niewydanie decyzji administracyjnej rozpoznającej wniosek w terminie 14 dni od dnia wpływu wniosku uzasadnia ocenę zachowania organu w kategorii bezczynności. Stwierdzenie stanu bezczynności zobowiązuje sąd administracyjny do zastosowania art. 149 § 1 p.p.s.a.

Stowarzyszenie składając skargę do WSA zarzuca Wójtowi Gminy Wojaszówka bezczynność polegającą na nieudostępnieniu informacji publicznej w zakresie 4 pytań i jednej prośby o udostępnienie treści i postaci umowy/umów (wraz z załącznikami) o zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom w 2014 r. Prośbę o udzielenie powyższych informacji Stowarzyszenie wyraziło w piśmie z dnia 4 stycznia 2015 r. o dacie wpływ do Urzędu Gminy Bukowsko – 4 stycznia 2015 r. Szczegółowa analiza złożonego wniosku (czterech pytań i prośby o udostępnienie treści umów) naprowadziła Sąd na wniosek, że dotyczyły one informacji publicznej prostej (czyli nieprzetworzonej) będącej w posiadaniu w/w Organu. W myśl art. 1 ust. 1 u.d.i.p. każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną. Każdemu

przysługuje prawo dostępu do tego rodzaju informacji z zastrzeżeniem wyjątków określonych w ustawie (zob. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 u.d.i.p.).

Na podstawie przesłanych do WSA akt, Sąd ustalił, że wniosek skarżącej strony o udostępnienie informacji wpłynął do Urzędu Gminy Wojaszówka za pomocą poczty elektronicznej; zaznaczono w nim wyraźnie aby odpowiedź na pytania przesłać pocztą elektroniczną na adres poczty elektronicznej Stowarzyszenia w postaci : podkarpacie@obrona-zwierzat.pl. Z tego też adresu mailowego wpłynął do Urzędu Gminy Wojaszówka wniosek o udostępnienie informacji publicznej jak również pismo wyrażające ponaglenie skierowane przez Stowarzyszenie do tego Urzędu z dnia 17 lutego 2015 r.

Odpowiedź na wniosek o udostępnienie informacji publicznej w zakresie czterech pytań została w dniu 26 lutego 2015 r. przesłana na adres podkarpacie@obrona-zwierzat.pl z dwóch adresów marzenawrobel@wojaszowka.pl oraz urząd@wojaszowka.pl. Organ nie udzielił odpowiedzi w dniu 10 lutego 2015 r. wysyłając wiadomość ze skrzynki email pracownika merytorycznego na skrzynkę urzędową. Wewnętrzny obrót dokumentów w urzędzie jest sprawą tego urzędu, a powoływanie się na tą okoliczność nie świadczy dobrze o świadomości obowiązków wynikających dla organu z przepisów u.d.i.p. Problem tkwi jednak w tym, że obie odpowiedzi z dnia 26 lutego 2015 r. Organ przesłał nie na podany przez Stowarzyszenie we wniosku adres poczty elektronicznej - podkarpacie@obrona-zwierzat.pl, lecz na adres podkarpacie@obrona-zwierzat.pl. Błędem obarczony był pierwszy człon adresu poczty elektronicznej. Napisano w adresie odbiorcy „podkarpacie”, a powinno być „podkarpackie”. W wyniku jego zaistnienia Sąd nie mógł przyjąć, że odpowiedź została przez Organ udzielona w terminie. Zdaniem Sądu, o bezczynności w udzieleniu informacji publicznej należy mówić także wówczas, gdy organ administracji na skutek swego błędu przekazuje informacje na inny adres niż podany przez składającego wniosek o dostęp. Ponieważ wnioskodawca nie miał szansy na uzyskanie informacji, to zarówno od strony formalnej jak i materialnej jego żądanie nie zostało spełnione zgodnie z przepisami u.d.i.p (tak WSA w Rzeszowie w prawomocnym wyroku z dnia 5 marca 2015 r. o sygn. II SAB/Rz 4/14).

Ponieważ Wójt Gminy Wojaszówka nie udzielił żądanej przez Stowarzyszenie informacji publicznej, to skargę Sąd obowiązany był stosownie do treści art. 149 § 1

pkt 1 P.p.s.a. uwzględnić, a tym samym zobowiązać Wójta Gminy Wojaszówka do rozpoznania wniosku z dnia 14 stycznia 2015 r. w całości. Przesłanie do Sądu umów, których żądało Stowarzyszenie nie stanowi wypełnienia ustawowego obowiązku udostępnienia informacji podmiotowi, który jej żąda.

Stwierdzona przez WSA beczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa strony do rozpoznania wniosku w terminie przewidzianym w art. 13 ust. 1 u.d.i.p. Strona skarżąca złożyła swój wniosek 14 stycznia 2015 r. i pomimo ponaglenia, a także złożenia skargi nie doczekała się oczekiwanej w tej sytuacji reakcji organu. Braku działania Wójta nie może usprawiedliwiać błąd popełniony w formułowaniu adresu poczty elektronicznej odbiorcy - Stowarzyszenia. Od Wójta będącego organem administracji publicznej należy oczekiwać takiego stopnia profesjonalizmu, który wykluczałby popełnianie prostych błędów pisarskich. O rażącym naruszeniu prawa świadczy także upływ czasu, przez który w/w Organ pozostawał w błędzie co do adresu poczty elektronicznej. Wniesienie skargi powinno skłonić Wójta do dokładniejszego przeanalizowania dokumentacji sprawy a tym samym wykrycia popełnionej omyłki i udostępnienia skarżącej żądanych danych. Dlatego WSA uznał stosownie do art. 149 § 1a p.p.s.a, że stwierdzona beczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa w tym art. 13 ust. 1 u.d.i.p. Sąd odstąpił od wymierzenia organowi grzywny, na podstawie art. 149 § 2 p.p.s.a.

Z przedstawionych względów orzeczono jak w sentencji wyroku na podstawie art. 149 § 1 pkt 1 i 3, § 1a p.p.s.a. Natomiast o kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 200 i 205 § 1 p.p.s.a.

14.01.2015
za zgodą
[Signature]